

[Indenrigsministeren.]

Apotekernes udbytter blev for små. Gennemsnitsudbyttet faldt fra 1959 til 1960 fra 43 800 kr. til 36 800 kr. Dersom afgiftsforslaget ophøjes til lov, skulle apotekernes gennemsnitlige overskud kunne begrænses antagelig til 8-10 pct.

Ved afgiftsforslaget tilsigtes det — som nævnt — også at mindske spredningen af apotekernes udbytter.

Apotekernes indtægtsforhold reguleres dels gennem medicintaksterne, dels gennem apotekerafgiften. Generelt kan apotekernes indtjeningsmuligheder reguleres gennem medicintaksten, men der er så store forskelle på de enkelte apotekers økonomiske forhold, at en regulering alene gennem medicintaksten ville betyde, at et stort antal apotekere ville arbejde med tab, medens på den anden side mange apoteker ville give deres indehavere et uforholdsmæssigt udbytte. Til belysning heraf kan jeg anføre, at den mindste apoteksomsætning i 1960 var 179 000 kr., medens den største var 1 782 000 kr.

På grund af de meget forskellige økonomiske forhold må der gennem apotekerafgiften ske en udligning af indtægterne.

Medens medicintaksten bestemmer det gennemsnitlige indtægtsniveau for apotekerne, bestemmer apotekerafgiften indtægtsfordelingen.

Det er i lovforslagets bemærkninger i en oversigt vist, hvorledes udbyttespredningen vil blive mindsket ved forslagets bestemmelser.

Jeg skal ikke her gå nærmere ind på detaljerne i de foreslåede afgiftsbestemmelser, men blot fremhæve, at der forud for forslagets fremsættelse for det høje ting er gået langvarige og indgående forhandlinger med Danmarks Apotekerforening. Det er, som jeg nævnte, apotekerafgiftsreglerne, der bestemmer fordelingen af den samlede indkomstmasse på de enkelte apoteker; det er derfor fundet rimeligt og naturligt ved udformningen af reglerne at lytte til Apotekerforeningens ønsker, og det er ved forhandlingerne lykkedes at nå frem til et forslag, som Apotekerforeningen efter omstændighederne har ment at kunne tilslutte sig.

Indenrigsministeriet og Apotekerforeningen har navnlig været enige om, at det må

anses for meget betydningsfuldt, at det er lykkedes at udforme et system, hvorefter samtlige apotekere i samme grad er økonomisk interesseret i driften, således at indtægts- og udgiftsforskydninger — herunder navnlig takstændringer — virker procentisk nogenlunde ens for alle apoteker.

Endvidere har der været enighed om, at en forbedret tilskudsordning for de mindre apoteker er påkrævet. Når der — som jeg har nævnt — tilsigtes mindre procentvis overskud af apotekerne, må konsekvensen heraf være, at flere apotekere må have tilskud, for at de kan få et rimeligt udbytte. Året 1960 viser netop, at den nuværende afgiftsordnings tilskudsbestemmelser ikke er tilstrækkelige, når overskuddene falder. Efter den nuværende afgiftsordning er det kun ganske få apotekere, der modtager tilskud i den forstand, at apotekerfonden udbetaler penge til de pågældende apotekere. Efter den foreslåede afgiftsordning vil et betydeligt antal af landets apotekere få udbetalt tilskud, antagelig omkring en tredjedel. Det kan siges at være mange, men regeringen har lagt afgørende vægt på gennem nedsættelse af apotekerafgiften at begrænse medicinpriserne, selv om konsekvensen heraf må være, at et så væsentligt antal apotekere må have tilskud.

Et tredje væsentligt punkt, der er enighed om mellem ministeriet og Apotekerforeningen, er at afløse de faste beløb, der indgår i beregningen af både omsætnings- og nettoafgifterne og i subventionsberegningen, med konjunkturbestemte beløb, d. v. s. beløb, der følger bevægelserne i apotekernes gennemsnitsomsætning og i lønniveauet, nærmere bestemt i statens tjenestemandslønninger. Når den nuværende afgiftsordning giver apotekerfonden så stor en andel af overskuddet — som nævnt ca. halvdelen, hvilket er væsentlig mere end forudsat, da ordningen i sin tid blev udarbejdet — er det netop på grund af de faste — efter forholdene i dag for lave — beløb, der indgår i afgifts- og tilskudsberegningen. Også den store udbyttespredning — navnlig de mange lave udbytter — der er forbundet med den nuværende afgiftsordning, har for en stor del sin årsag i de faste beløb. Ved at afløse disse med konjunkturbestemte beløb vil det formentlig opnås, at det tilsigtede forhold mellem